

Scrisoare către tata

CTN

Îți scriu acum, tăicuță, o scrisoare
De-aici, din astă lume trecătoare,
De unde tu plecat-ai fără vreme
De parcă pus ai fost între blesteme.

Te-ai dus, tăicuță, într-o primăvară
Când florile-ncepeau ca să răsară,
Când în prisacă se trezeau albinele
Și începeau să se mărească zilele.

Doar ale tale zile nu s-au mai mărit
Și ai plecat; uitând ce-aveai de împlinit;
Te-ai dus, tăicuță, într-o zi cu soare
Chemat spre zări de alte ursitoare!

Eu am rămas aici, să-ți scriu acum
De n-am taiat salcâmul de la drum
Ori părul mare din grădină
Sub care adormeam ținându-te de mână.

Să-ți spun, tăicuță și de mama
Ce mult i s-a albit năframa!
Și de nepoate să-ți vorbesc...
Mâine, poimâine se căsătoresc!

Parcă mai ieri în brațe tu le alintai
Și cu povești ades le adormeai;
Acum, din somn când se trezesc
Te caută, dar nu te mai găsesc!

-Mai știi, tăicuță, gardul cel de spini,
Pe unde mă duceam să fur cireșe, la vecini?
Acum, tăicuță, gardul eu l-am reparat,
Dar și vecinii... cireșul l-au tăiat!

S-au dus tăicuță dintre vii
Mulți din vecini... pe care-i știi!
E cam pustiu acum prin sat;
Doar ici și colo se-aude un lătrat!

S-a așternut, tăicuță, timpul peste mine;
Sunt tată-acum și eu; la fel ca tine!
Tu ai plecat spre zărilor senine,

POEZII ONLINE

Iar eu trimit acum scrisoare către tine;

Să-ți povestesc ce-am mai făcut
De când la cele sfinte ai trecut.